

„И да дойдамъ кѫде ке те найдамъ?“ —
„Ке ме найдишъ майкини пазу’и,
Ке ме найдишъ таткини скute’и,
Ке ме найдишъ брато’и дворо’и.“

514.

Друга.

Заиграло юнако’о сжрце,
Како вино во стребrena чаша,
Как’ ракia во злата викia,
Дур’ да пойдитъ въ девойкини двориј,

Дур’ да видитъ девойкини татко,
Дур’ да видитъ девойкина майка,
Како ’одитъ, како рубо носитъ. —

515.

Друга.

Пуща, допушта юначе:
„Девойче, море девойче!
Аль је везана риза-та?“ —
„Юначе, море юначе!
И је везана и не је;
Малу ми свила не фтаса,
‘Си-те свилари обидофъ,
Нигде си свила не найдофъ.“ —

Пущать, допущать девойче:
„Юначе, море юначе!
Али је ко’анъ пјрстен-отъ?“ —
„Дедвойче море девойче!
И ми је ко’анъ, и не је;
‘Си-те златари обидофъ,
Нигде си злато не найдофъ.

516.

Друга.

Префјрлила сѣ кѫпина
Преку висока планина;
Та не ми бѣше кѫпина,
Туку ми бѣше девойка,

На мраморъ каменъ седеше,
Со русо момче зборвеше,
Русо му перче чешлаше,
Руси мустаки сучеше.

517.

Кога да бричѣтъ зем-отъ.

Заспало ми Иво Самогорче,
Кой поминвите Ива не разбудвить,